

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122202702
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122202702.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5 19Csp/40/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. E., F. XXX/XX zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 705,60 Eur, takto

rozhodol:

5 19Csp/40/2022

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 255,60 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

4 19Csp/40/2022

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 16.03.2022, voči žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 705,60 Eur, pričom žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 32Csp/73/2020 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa voči terajšiemu žalovanému úspešný v oboch uplatňovaných nárokoch. Požadoval primerané finančné zadostučinenie v sume 705,60 Eur, pričom suma 105,60 Eur zohľadňuje sumu, o ktorú sa žalovaný na jeho úkor obohatil a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požadoval 600,00 Eur.

2. Žalovaný so žalobou ako nedôvodnou nesúhlasil s tým, že výšku primeraného finančného zadostučinenia žalobca neodôvodnil., jednak s tým, že už samotná bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere a nútene zaplatené bezdôvodné obohatenie predstavovali pre žalovaného v okolnostiach prejednávanej veci dostatočne tvrdú sankciu, a mal za to, že by bolo možné v tomto prípade uvažovať len o symbolickej sume.

3. Súd z výsluchu žalobcu, svedkyne F. B., oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/73/2020, zistil tento skutkový stav:

4. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.09.2021 č.k. 32Csp/73/2020-133 súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 105,60 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28.04.2020 a výrokom II. určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 5270884184 zo dňa 13.02.2015 uvedená v časti 2, bod 2.17 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

5. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že „súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej zmluve o poskytnutí revolvingového úveru absentujú obligatórne náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. I/ zák. č. 129/2010 Z. z. vrátane predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. o spotrebiteľských úveroch, a preto je nutné predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v časti 2, bode 2.17 Zmluvy o úvere súd videl v tom, že táto podmienka nebola individuálne so žalobcom dojednaná. Zároveň súd uviedol, že žalovaný konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky“.

6. Z výsluchu svedkyne F. B., manželky žalobcu súd zistil, že „peniaze z úveru potrebovali na drevo a do domu upraviť dvere, lebo majú rodinný domček v rómskej osade. Príjem manžela v roku 2015 bola suma 250 eur invalidného dôchodku. Úver splácali ako mohli, nevystačili im peniaze, lebo by nemali na lieky. Banka im bezdôvodné obohatenie vyplatila.“

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

8. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý nárok je potrebné posúdiť podľa ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

9. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Žalobca sa predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. domáha zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške zodpovedajúcej sume, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil preplatením bezúročného a bezpoplatkového úveru a za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

11. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

13. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

14. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými právnymi predpismi má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

15. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

16. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností, tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Kritérium kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

17. Je nesporné, že žalobca z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľných zmluvných podmienok musel iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia.

18. Súd s poukazom na všetky okolnosti prípadu a porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 150,00 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

19. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k tomu výroku, ktorým súd konštatoval, že sa banka na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila o sumu 105,60 eur, považoval za primeranú v tejto výške.

20. Súd zohľadnil tú skutočnosť, za akým účelom žalobca zobral od banky úver, napriek tomu, že banka nemala nárok na úroky a poplatky, tieto platil a úver preplatil o sumu, ktorá pre neho invalidného dôchodcu predstavovala značnú sumu. Súd zobral do úvahy aj to, že banka nekonala so žalobcom ako so zraniteľným klientom – vzhľadom na jeho status sociálny aj zdravotný, a použila pri uzatváraní zmluvy voči nemu nekalé obchodné praktiky. Aj keď teda banka mu vrátila nedôvodne uhradenú sumu, ktorú ale považuje za nútene uhradenú, teda si vôbec nepriznáva, aby sa napriek autorite rozsudku, na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, súd prihliadol aj k tejto skutočnosti pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia.

21. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, lebo sumu priznanú rozsudkom považoval za náležitú a primeranú vzhľadom na funkciu primeraného finančného zadosťučinenia

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017 zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však neide o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia

vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu. Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

Poučenie:

2 19Csp/40/2022

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).